

Kateřina HLAVNIČKOVÁ, *Když se psalo Anno Uhui. Spolek Schlaraffia v českých zemích v letech 1859-1939. Diplomová práce Historického ústavu FF JU, České Budějovice 2012, 112 stran včetně 30 stran příloh.*

Posudek oponentky:

Cílem předkládané diplomové práce je seznámit s existencí pánského, německy hovořícího spolku pojmenovaného podle pohádkové země hojnosti, pro niž v českém pohádkosloví existuje ekvivalent Lenoráj. Zatímco ten však patří výhradně do venkovského prostředí, vysnívajícího si zemi bez dřiny a plnou blaženosti, Schlaraffia nebyla únikem, ale měla krom hry svých členů také konstruktivní poslání. Vytvořila se v Praze jako zdroj kultivované zábavy v zámožnějších měšťanských vrstvách, na niž postupně navazovala i činnost podpůrná a charitativní.

Je pravdou, že recesistická sdružení české provenience v daném období let 1859-1939 rovněž existovala, ale spíš jenom jako jednorázové, na iniciativě konkrétních osobností závislé podniky – kupř. akce mladých výtvarníků na Akademii (srov. práce Tomáše Sekyrky) omezené zpravidla na rukopisné občasnky. Systematičnost a obřadnost, jakou disponovala Schlarffia, v případě českých recesistických úletů skutečně chybí.

Diplomantka pracovala zejména s archivními spolkovými fondy a vydanými soupisy her a obřadů z let 1888 – 1938. Ve předkládané práci detailně zmapovala typologii schlaraffických her, jazyka a obřadnosti, což doložila značným množstvím dobře zvolených příloh, které tvoří adekvátní čtvrtinu díla. K nejzajímavějším patří tabulky dokumentující kam, jak a jakým tempem se „šlarafické“ hnutí rozšiřovalo mimo Prahu. Možná by stálo za to, položit si v souvislosti s tímto trendem více otázek i pro textové zpracování. Taktéž bych osobně uvítala obsažnější srovnání s ostatními spolky, neboť právě zde se nabízí jak sociální, tak národnostní komparace, tázání se po specifiku humoru spjatého s národním jazykem i po vztahu sociálních vrstev k rytířské minulosti, jež byla hlavní inspirací spolku. Tolik jenom návrh k dalším možnostem zpracování.

Z charakteru výkladu je zřejmé, že princip hry je vlastní také autorce. Její práce je však výsledkem znalé práce s prameny a osvojením řemesla, které ovládla na velmi dobré úrovni. Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm

v ý b o r n ě.

V Českých Budějovicích 18. ledna 2012

doc. Dagmar Blümlová, CSc.